

REVÍRNÍ BRATRSKÁ POKLADNA

ZDRAVOTNÍ POJIŠŤOVNA

Sídlo: Michálkovická 108, 710 15 Slezská Ostrava

VÁŠ DOPIS ZNAČKY: **32 IČm 2338/2017-9**
KSOS 25 INS 10525/2016

ZE DNE:

NAŠE ZNAČKA: PP/2016/01528/kv

VYŘIZUJE: JUDr. Tomášková

TELEFON: 596 256 241

E-MAIL: tomaskova@rbp-zp.cz

DATUM: 6. června 2017

Krajský soud v Ostravě
Havlíčkovu nábř. 34
728 81 Ostrava 1

k č. j. 32 IČm 2338/2017-9
KSOS 25 INS 10525/2016

Žalobce: Ing. Lee Louda, IČ: 693 26 681, se sídlem Vodičkova 41, 110 00 Praha 1, insolvenční správce dlužníka: OKD, a.s., IČ: 268 63 154, se sídlem Stonavská 2179, Doly, Karviná, 735 06, zastoupený JUDr. Dušanem Dvořákem, advokátem, se sídlem a adresou pro doručování DRV Legal, s.r.o., advokátní kancelář, Hlinky 505/118, 603 00 Brno

Žalovaná: Revírní bratrská pokladna, zdravotní pojišťovna, IČ: 47 67 30 36, se sídlem Michálkovická 108, 710 15 Slezská Ostrava

Vyjádření žalované k odpůřčí žalobě a návrh na zamítnutí žaloby.

I.

Dne 23. 5. 2017 byla žalované doručena odpůřčí žaloba, kdy žalobce navrhl, aby Krajský soud v Ostravě vydal rozsudek, kterým se určuje, že poskytnuté peněžité plnění v celkové výši **11 341 535,-- Kč** je vůči věřitelům dlužníka neúčinné a žalované se ukládá zaplatit žalobci do majetkové podstaty dlužníka částku **11 341 535,-- Kč** včetně nákladů řízení k rukám právního zástupce insolvenčního správce dlužníka.

II.

Do insolvenčního řízení přihlásila žalovaná pohledávku dlužné pojistné na veřejné zdravotní pojištění a penále v celkové výši **34 155 519,-- Kč**. Přihláška je evidována pod č. P 78. Pohledávka žalované byla v rámci přezkumného řízení dne 10. 8. 2016 popřena insolvenčním správcem a dlužníkem co do výše **11 280 169,-- Kč**. Jako důvod popření uvedl insolvenční správce a dlužník úhradu a zánik této

pohledávky splněním. Insolvenční správce oznámil žalované písemně tuto skutečnost 3. 10. 2016. Krajský soud v Ostravě usnesením č. j. KSOS 25 INS 10525/2016-P78-6 dne 7. 3. 2017 odmítl pohledávku ve výši **11 280 169,-- Kč** a vzal na vědomí zpětvzetí pohledávky žalované ve výši **61 366,-- Kč** ze dne 2. 3. 2017.

III.

Výše pojistného činí dle ust. § 2 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění 13,5% z vyměřovacího základu za rozhodné období, kterým je kalendářní měsíc. Dle ust. § 5 téhož zákona zaměstnavatel odvádí část pojistného, které je povinen hradit za své zaměstnance. Současně odvádí i část pojistného, které je povinen hradit zaměstnanec, srážkou z jeho mzdy nebo platu, a to i bez souhlasu zaměstnance. Pojistné se platí za jednotlivé kalendářní měsíce a je splatné od 1. do 20. následujícího kalendářního měsíce. Podle ust. § 4 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů jsou plátcí pojistného: a) pojištěnci uvedeni v § 5 tohoto zákona, b) zaměstnavatelé, c) stát.

Výše a způsob placení pojistného a penále je stanovena zvláštním zákonem, kterým je zákon č. 592/1992 Sb. Podle § 9 odst. 2 zákona č. 48/1997 Sb. hradí pojistné z 1/3 zaměstnanec, ze 2/3 zaměstnavatel. Částky uvedené v žalobním návrhu bod IV., 19., I., II., III., IV., V., VI., VII., VIII. jsou ve výši 4,5% (1/3), tj. pojistné, které sice odvádí zaměstnavatel za zaměstnance, ale tyto finanční prostředky byly zaměstnancům strženy z hrubé mzdy, tedy jsou majetkem zaměstnance nikoliv zaměstnavatele.

Ve smyslu § 5 odst. 1 zákona č. 592/1992 Sb. zaměstnavatel odvádí část pojistného, které je povinen platit zaměstnanec. Dlužník OKD, a.s. v předmětném období odvedl jen tu část za zaměstnance, nejedná se tedy o prostředky zaměstnavatele, tedy dlužníka a tyto finanční prostředky nejsou součástí majetkové podstaty a s ohledem na tuto skutečnost nemohou být vráceny do majetkové podstaty dlužníka, který je odvedl za své zaměstnance.

IV.

Rozsudek Vrchního soudu v Praze č. j. 102 VSPH 853/2016-72 se týkal skutkově odlišné situace, kdy zaměstnancům nebyla zaplacená mzda, ale bylo odvedeno pojistné. U dlužníka mzda zaměstnancům zaplacená byla, ale zaměstnavatel zaplatil na pojistném jen část, kterou platí žalované zaměstnanec prostřednictvím zaměstnavatele, a to zejména z důvodu, aby se vyhnul spáchání trestného činu ve smyslu § 241 trestního zákoníku. Žalovaná má dále za to, že dle ust. § 111 odst. 2 omezení podle odst. 1 se netýká úkonů nutných ke splnění povinností stanovených zvláštními právními předpisy. Odkaz na zvláštní předpis je uveden pouze pod čarou, tj. jako příklad. Dle názoru žalované může být zákon č. 592/1992 Sb. z hlediska plateb na veřejné zdravotní pojištění chápán jako zvláštní právní předpis. Vzhledem k tomu, že 1/3 zdravotního pojištění je úhradou zaměstnance z jeho finančních prostředků, způsobilo by vrácení peněžitého plnění dle žalobního návrhu žalobce do majetkové podstaty dlužníka bezdůvodné obohacení dlužníka.

V.

Z důvodu výše uvedeného žalovaná navrhuje, aby soud vydal tento rozsudek:

Odpůrčí žaloba se zamítá v plném rozsahu a žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Ing. Anna Žižková
náměstkyně ředitele pro ekonomiku